

ло обаче, незабавно го зели подъ стража и го вели въ Преображенскъ. Извѣстили на господарь той заповѣдалъ лично да му го представятъ. Церинна, отъ колкото страхъ и да билъ обзетъ, бравилъ всичко, обаче като излѣлъ предъ господаря съ радостно лице, долѣ наколѣнилъ, казалъ: „Годаря на Бога, че са удостоихъ да видя, най-лѣ, блестящитѣ очи на всемилостивѣйния мой и господарь“.

Съ подобно възхищение произнесенитѣ думи показали на господаря страни. Той го попита

— „Каква работа ще ми откриешъ?

— Никаква, господарю, азъ нищо не знамъ нищо нѣмамъ да ви говоря; радвамъ са само че дѣхъ лицето и очитѣ ви, което отъ одавна желалъ

— „Но ти си обявилъ въ главното правдо че носишъ съ себе си слово и дѣло“.

— Туй слово и дѣло ма и направи щастливъ да видя ваше величество; азъ съ голямо нетърпение очаквахъ.

Офицера всичко подробно разказалъ на господаря; той не скрилъ и кой го научилъ да пренесе туй слово и дѣло. Монарха са разговорилъ за много работи съ него, превъзвелъ го въ кавалерскій чинъ и му подарилъ 50 рубли. Лукавия зяинъ примѣрно билъ наказанъ за непочтенната измама.

Учреждение воененъ музикаленъ хоръ.

Музиката привлѣкла вниманието на господаря най-много въ Рига, Кенигсбергъ, Данцигъ и др.